

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 255/2021

13.04.2022. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа ОЈТ Власотинце, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 678/20 од 26.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж1 678/20 од 06.08.2020. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 678/20 од 26.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж1 678/20 од 06.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 141/19 од 02.09.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име камате због доцње у исплати зараде, исплати за период од јануара 2013. године закључно са јуном 2013. године, појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости (означених датума утужења) до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 77.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 678/20 од 26.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж1 678/20 од 06.08.2020. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужиљи исплати законску затезну камату због доцње у исплати зарада за период од јануара 2013. године закључно са мајем 2013. године и у том делу жалбе тужиле и тужене су одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи због доцње у исплати зараде за јун 2013. године исплати законску затезну камату од 703,61 динара, са законском затезном каматом од утужења 30.09.2016. године до исплате и обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 68.700,00 динара, док је захтев тужиле за накнаду трошкова преко наведеног износа до износа досуђеног првостепеном пресудом од 77.100,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешене примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о озузетно дозвољеној у смислу члана 404 ЗПП.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није благовремена.

Према члану 403. ЗПП против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Према повратници у спису, другостепена пресуда је законском заступнику тужене, достављена 30.06.2020. године. Рок од 30 дана истекао је 30.06.2020. године (четвртак), па је ревизија која је поднета непосредно суду 03.08.2020. године, неблаговремена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић